

النازعات

مکی سوره دی ۴۶ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّزَعَاتِ غَرَقًا ۱

قسم په هغو پرېنتو چي (د کافرانو او مشرکینو ارواح) په قهر او شدت سره راوباسی.

وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا ۲

او قسم په هغو پرېنتو چي (د نیکو او صالحو مؤمنینو ارواح) په نرمی او مهربانی سره وباسی.

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ۳

او قسم په هغو پرېنتو چي (د الهی احکامو او فرمانونو د تطبیق او انفاذ لپاره) په سرعت سره نازلیری.

فَالسَّيِّقَاتِ سَبْقًا ۴

او قسم په هغو پرېنتو چي (په ایمان، عبادت، پرستش او اطاعت کي) له یو بل نه وړاندې کیږی.

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۵

او قسم په هغو پرېنتو چي (د الله تعالی په امر د هستی د جهان چاری) اداره کوی (چي تاسو ټول به د حساب او کتاب او مکافات او مجازات لپاره له قبرونو بیرته راژوندی کړی شی).

يَوْمَ تَرْجَفُ الرَّاحِفَةُ ۶

په هغه ورځ چي (له لومړی شپیلی سره) یوه زلزله په ډیر شدت سره هرڅه ولرزوی.

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۷

او په هغی پسی (له دویمي شپیلی سره) بیا بله زلزله رامنځته شی.

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۸

(له بعثت نه د منکرینو) زړونه به په دغه ورځ له ویری او اضطراب نه ډک او په لرزه وی.

أَبْصَرُهَا خَشَعَةٌ ۹

سترگی به یی ټیټی او د ذلت او پښیمانی نښی به پکی له ورايه څرگندی وی.

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرُدُّوْنَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾

(كافران خو اوس د منډو او استهزاء په توگه) وايي: مونږ به (له مرگه وروسته) بيرته راژوندي كيدو؟

أءِ ذَا كُنَّا عِظْمًا نَّخْرَةً ﴿١١﴾

وروسته له دې چې زمونږ هډوكي به له خاورو سره خاورې شوي وي.

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾

رښتيا هم دغه ډول (قيامت) به له زيان او تاوان نه پك وي.

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

(الله پاك فرمايي: دغه دويم ژوند به په يوه عظيمه چيغه پيل شي.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

او ورسره به (ټول مخلوقات) په يوه هوار ميدان كې ولاړ وي.

هَلْ أَنتَكَ حَدِيثٌ مُوسَى ﴿١٥﴾

(اي پيغمبره!) آيا د موسى له كيسې نه خبر يې؟

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

چې رب يې ورباندي د طوى په پاڅه او مبارکه دره كې غږ وكړ:

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾

فرعون ته ورشه چې د بغاوت اعلان يې كړى.

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَنْ تَزُكَّى ﴿١٨﴾

ورته ووايه: كه غواړې چې (له شرك او طغيان نه) پاك شي؟

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَخَشَى ﴿١٩﴾

نوزه به درته ستا د رب د هدايت لاره دروښايم. (د هغه له عذابه) وويريږه (او له سركشي نه لاس واخله).

فَأَرْسَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ﴿٢٠﴾

او فرعون ته يې (د هغه عصر تر ټولو) لويه معجزه هم وړاندي كړه.

فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾

خو هغه درواغ وگنله او خپل بغاوت ته يې دوام ورکړ.

ثُمَّ أَدْبَرَ سَعْيَ ﴿٢٢﴾

له (حق منلو نه يې) مخ ستون کړ (او د موسی د وژلو تابيا يې وکړه).

فَحَشَرَ فَنَادَى ﴿٢٣﴾

(خپل قوم يې) راوغوښت او اعلان يې ورته وکړ:

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾

ويي ويل: (واوری چې) زه ستاسو لوی رب يم.

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾

نو الله تعالی هم، هغه (د دغه ناروا ادعا په جرم د ټولو لښکریانو سره يې په سیند لاهو او) د دنیا او آخرت په ستر عذاب يې اخته کړ.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ﴿٢٦﴾

بیشکه چې په دغه ستره پېښه کې (له الهی عذابه) د هر ویریدونکي لپاره د عبرت ډیر ښه درس پروت دی.

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾

آیا ستاسو بیرته راژوندی کول سخت کار دی او که د آسمانونو پیدایښت (چې الله تعالی پخپل کامل قدرت) جوړ کړی دی.

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَهَا ﴿٢٨﴾

چت يې ورله اوچت او بيا يې (د هغه نظم او توازن) ډیر ښه برابر کړ.

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾

شپه يې ورله (د لمر په پریوتو) تیاره او ورځ يې ورله (د لمر په راختلو) روښانه راڅرگنده کړه.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾

بيا يې ځمکه هواره وغوروله.

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾

او اوبه او ورشوگانی یی پکی راپورته کری.

وَالْجِبَالِ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾

او غرونه یی پکی تینگ او مستحکم کرل (ترخو له اضطراب او سخت تزلزل نه وژغورل شی).

مَنْعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَمِكُمْ ﴿٣٣﴾

او ستاسو او ستاسو د خارویو د گتی او استفادی ور وگرخی.

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾

نو کله چي هغه ستره پيښه رامنځته شی.

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾

انسان ته به خپلي ټولي هلي خپي او (بني او بدې کړني) ورياد شی.

وَبَرَزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ﴿٣٦﴾

او دوزخ به هر ليدونکی ته ورڅرگند او رامخامخ شی.

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٧﴾

نو چا چي سرکشی او سرغرونه کړی وی.

وَأَثَرُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾

او دنیوی ژوند ته یی (د آخرت په تلپاتي ژوند) ترجیح ورکړی وی.

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾

دوزخ یی هستوگنځی دی.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

خو څوک چي د خپل رب په حضور کي له احضاریدو نه ویریدلی او خان یی له ناوړو هوسونو نه پاک ساتلی

وی.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

بی له شکه بی جنت هستوگنخی دی.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾

(ای پیغمبره! کافران) درنه پوښتنه کوی چی قیامت به کله راخی؟

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا ﴿٤٣﴾

له ډیرو یادولو (او ورباندی له تبصرو سره بی) ستا څه دی؟

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلَا ﴿٤٤﴾

(د ټاکلی وخت او کیفیت) علم بی یوازی له الله تعالی سره دی.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ مَّخَشَاهَا ﴿٤٥﴾

ته یوازی (د بشری پرگنو لپاره) خبروونکی او تنبیه کوونکی بی (خو له وعظ او نصیحت څخه دی یوازی
هماغه خلک گټه اخلی چی د قیامت د حساب کتاب) ویره ورسره وی.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

د هغی ورځی په لیدلو به (منکرین) گومان کوی چی (په دنیا کی بی) ایله یو ماښام یا سهار (لنډ وخت) تیر
کری دی.

« تمت سورة النازعات بفضل الله و رحمته ».

=====